

нѣма, извикалъ му: „какво е това, господине, ти подигравашъ ли се съ съдилището? Къдѣ ти сѣ кшитѣ? защо не обади по напрѣдъ, че нѣмашъ?“

— Иди по дяволитѣ! — отговорилъ му осъдения. Длъженъ ли съмъ азъ да се грижѣ и втори пътъ за ушитѣ, които пакъ вий ми ги отрѣзахте прѣди петъ години?

Докторъ крадецъ. — Единъ пѣтникъ се разболѣ въ една гостилница и проводи да повикатъ докторъ. Пѣтникътъ лежеше въ стаята си, когато се отвори вратата и влѣзнѣ нѣкой вжтрѣ.

— Вий ли сте доктора? — попита пѣтника.

— Да, що ви боли?

— Азъ съмъ твърдѣ боленъ.

— Не можете ли да ходите?

— Не.

— Какво! нито въ стаята ли не можете да ходите?

— Не могѣ да се исправѣ на нозѣтъ.

— Това за менъ е твърдѣ добрѣ, — каза непознатия и зе часовника и паритѣ на пѣтника, па си излѣзе скоро, скоро.

Много ученъ! — Единъ селянинъ ималъ синъ, който се училъ дълго врѣме на училище. Баща му често му писвалъ и го попитвалъ какво е научилъ, а сина не отговарялъ. Като си дошълъ сина отъ училището и като седнѣли да обѣдватъ, на трапезата имало и три яйца. Синътъ, за да покаже колко е ученъ, казалъ: тука има три яйца, но тѣзи сѣ станѣли, слѣдъ като е имало по-напрѣдъ двѣ и сега въ числото три има и двѣ; а двѣ и три правѣтъ петъ. Бащата отговорилъ: наистина, ний сме слѣпи, ний не видимъ, а ученъ